

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 34

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 ianuarie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		UNCTAD/EMPRETEC — România pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii	
Decizia nr. 462 din 28 octombrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. 1 teza întâi și alin. 3, precum și ale art. 148 alin. 1 lit. i) din Codul de procedură penală	1-4	1.939/2004. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea formularului „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, cod 14.13.27.18	4-5 5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
260/2004. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperăție privind implementarea Programului		512/2004. — Decizie pentru aprobarea Normelor metodologice privind exercitarea auditului public intern în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 462

din 28 octombrie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. 1 teza întâi
și alin. 3, precum și ale art. 148 alin. 1 lit. i) din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 și ale art. 148 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gregorian Bivolaru în Dosarul nr. 2.320/2004 al Curții de Apel București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul pe fond, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 1.284 din 21 iulie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.320/2004, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 și ale art. 148 alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de recurentul inculpat Gregorian Bivolaru, aflat în stare de libertate, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de acesta împotriva Încheierii de ședință din data de 18 iunie 2004, pronunțată de Tribunalul București — Secția I penală, încheiere prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale, cu motivarea că excepția de neconstituționalitate invocată nu are legătură cu soluționarea cauzei. Judecând recursul, Curtea de Apel București — Secția I penală a reținut că de prevederile din Codul de procedură penală, criticate ca fiind neconstituționale, depinde soluționarea cauzei, deoarece Tribunalul București era investit cu judecarea recursului declarat de inculpatul Gregorian Bivolaru împotriva Încheierii din 31 mai 2004, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în Dosarul nr. 3.989/2004, încheiere prin care s-a dispus arestarea lui preventivă, iar această măsură era reglementată, între altele, de art. 143 și 148 din Codul de procedură penală. În această situație, Curtea de Apel București — Secția I penală a reținut că, în cauză, este incident cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 17¹ din Codul de procedură penală și, pe cale de consecință, conform art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală și art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 [devenit art. 29 alin. (1) în urma republicării acestei legi], a admis recursul, a casat încheierea atacată și, rejudecând, a dispus sesizarea Curții Constituționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 143 și ale art. 148 alin. 1 din Codul de procedură penală contravin dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (1) și (11), precum și celor ale art. 5 pct. 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens susține că: „în cazul punerii în mișcare a urmăririi penale sunt necesare temeiuri (probe) că cel acuzat a săvârșit o infracțiune”; la „arestarea preventivă a inculpatului sunt necesare probe, iar nu presupuneri, date sau indicii”; „dacă în conformitate cu prevederile art. 66 din Codul de procedură penală prezumția de nevinovăție nu poate fi răsturnată decât cu probe temeinice, prezumție care ulterior poate fi validată prin administrarea unor probe în apărare, este evident că legiuitorul nu a înțeles să răstoarne această prezumție cu presupuneri, cu date, cu indicii, prezumție care constituie un principiu fundamental, reglementat de Constituție”; „dispozițiile art. 143 alin. 3 din Codul de procedură penală sunt în contradicție cu art. 5 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în conformitate cu care arestarea preventivă se poate dispune când există motive verosimile sau când există motive temeinice, în sens de probe”.

Curtea de Apel București — Secția I penală, exprimându-și opinia, apreciază că dispozițiile art. 143 și ale art. 148 alin. 1 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile art. 23 din Constituție, republicată, referitoare la libertatea individuală.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, potrivit art. 143 alin. 1 și art. 136 alin. 1 din Codul de procedură penală, unul dintre temeiurile arestării preventive este existența unor „probe sau indicii temeinice” că învinuitul sau inculpatul a săvârșit o infracțiune pedepsită cu detenția pe viață sau cu închisoarea. La art. 143 alin. 3 din Codul de procedură penală se definește noțiunea de „indicii temeinice”, astfel: „sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă *presupunerea* că persoana (...) a săvârșit fapta”. Pe de altă parte, prevederile art. 5 pct. 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stabilește ca temei al arestării preventive existența unor „motive verosimile de a *bănu*i că persoana a săvârșit o infracțiune”. Din analiza hotărârilor pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului rezultă că temeiurile de fapt necesare pentru dispunerea măsurii arestării preventive nu trebuie să atingă nivelul probelor de vinovăție cerute pentru pronunțarea unei soluții de condamnare. Temeiul arestării preventive, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, constă în existența unor „*date*” care să obiectiveze „*motivele*” pentru care se bănuiește că persoana față de care s-a dispus arestarea preventivă a săvârșit o infracțiune, în acest sens organele judiciare având obligația să dețină și să învedereze „*o explicație credibilă și întemeiată*” pentru dispunerea măsurii. Aceste date trebuie să conducă la *bănuiala* sau *presupunerea* că învinuitul sau inculpatul a săvârșit o infracțiune. Dacă organele judiciare ar deține probe certe de vinovăție, s-ar impune pronunțarea unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii, iar nu la luarea unei măsuri privative de libertate cu caracter provizoriu. Dispozițiile art. 143 și ale art. 148 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt în concordanță cu prevederile art. 5 pct. 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nefiind încălcate dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (1).

Avocatul Poporului consideră că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 143 și ale art. 148 alin. 1 din Codul de procedură penală față de dispozițiile art. 23 din Constituție, republicată. Astfel, instituirea prin prevederile legale criticate a condițiilor și cazurilor în care poate fi luată măsura reținerii și arestării inculpatului este conformă cu art. 23 alin. (2) din Constituție, republicată, potrivit căruia luarea acestor măsuri privative de libertate este permisă numai în cazurile și cu procedura prevăzută de lege. Pe cale de consecință, expresia „indicii temeinice” conținută de art. 143 și 148 din Codul de procedură penală nu poate fi considerată neconstituțională, deoarece legiuitorul ordinar a stabilit, în temeiul textului constituțional, condițiile în care se pot dispune reținerea și arestarea inculpatului. Mai mult, dispozițiile art. 143 și ale art. 148 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt în concordanță cu art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În concluzie, Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

În legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate se constată că, deși sunt criticate dispozițiile art. 143 și ale art. 148 alin. 1 din Codul de procedură penală, din motivarea excepției rezultă că această critică vizează doar prevederile art. 143 alin. 1 teza întâi și, implicit, alin. 3, precum și pe cele ale art. 148 alin. 1 lit. i). Art. 143 alin. 1 din Codul de procedură penală a fost modificat prin art. I pct. 67 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, dar teza întâi a acestui alineat, precum și alin. 3 al aceluiași articol au fost menținute în redactarea inițială. Prin aceeași lege a fost introdusă lit. i) la art. 148. Astfel fiind, Curtea Constituțională urmează să se pronunțe numai asupra constituționalității acestor texte de lege, care au următorul conținut:

— Art. 143 alin. 1 teza întâi și alin. 3 (Condițiile reținerii): *„Măsura reținerii poate fi luată de organul de cercetare penală față de învinuit, dacă sunt probe sau indicii temeinice că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală. [...]*

Sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta.“;

— Art. 148 alin. 1 lit. i) (Condițiile și cazurile în care se dispune arestarea inculpatului): *„Măsura arestării inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și numai în vreunul din următoarele cazuri: [...]*

i) există date sau indicii suficiente care justifică temerea că inculpatul va exercita presiuni asupra persoanei vătămate sau că va încerca o înțelegere frauduloasă cu aceasta.“

În opinia autorului excepției, prevederile art. 143 alin. 1 teza întâi și alin. 3, precum și cele ale art. 148 alin. 1 lit. i) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece luarea măsurii preventive a reținerii atunci când există „indicii temeinice“ că învinuitul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, precum și cea a arestării preventive în situația în care „există date sau indicii“ suficiente care justifică temerea că inculpatul va exercita presiuni asupra persoanei vătămate — deci în lipsa unor probe —, ar contraveni dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (1), potrivit cărora *„Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile“*, și ale art. 23 alin. (11), conform cărora, *„Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată“*, precum și celor ale art. 5 pct. 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la libertate și la siguranță.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Referitor la dispozițiile art. 143 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, este de observat că măsura reținerii se poate lua numai atunci când există probe sau

indicii temeinice că învinuitul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală. Această dispoziție a legii este o reflectare a prevederilor art. 23 alin. (2) din Constituție, republicată, potrivit cărora reținerea unei persoane este permisă numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.

Prin termenul „probă“ se înțelege, conform dispozițiilor art. 63 din Codul de procedură penală, „orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei“. În legătură cu termenul „indicii temeinice“ din conținutul alin. 3 al art. 143 din Codul de procedură penală, rezultă că ele sunt simple presupuneri, determinate de aparențe mai mult sau mai puțin grăitoare. Indicii temeinice există atunci când din examinarea unor date existente în cauză se desprinde presupunerea că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta pentru care este urmărită. Măsura reținerii se ia în cazurile prevăzute în art. 148, oricare ar fi limitele pedepsei cu închisoarea prevăzute de lege pentru fapta săvârșită.

În ceea ce privește dispozițiile art. 148 alin. 1 din Codul de procedură penală, text care reglementează condițiile și cazurile în care se dispune arestarea, recurentul-inculpat omite faptul că arestarea are loc tocmai datorită unor necesități de ordin procesual, enumerate limitativ de art. 148, în considerarea precizării conținute în art. 143 din Codul de procedură penală, potrivit căreia măsura reținerii poate fi luată de organul de cercetare penală în cazul când sunt probe sau indicii temeinice că s-a săvârșit o faptă penală.

Termenul de „indicii temeinice“ semnifică, astfel cum s-a arătat, faptul că din datele existente s-ar putea presupune că persoana în cauză a săvârșit cu adevărat fapta.

În susținerea excepției se invocă, dar numai parțial, art. 23 din Constituție, republicată, referitor la libertatea individuală, făcându-se abstracție de conținutul alin. (4) al acestui articol, potrivit căruia arestarea preventivă se dispune de judecător și numai în cursul procesului penal. Așadar, legea fundamentală conține o garanție procesuală de o deosebită însemnătate, destinată a preveni arestările abuzive, deoarece luarea acestei măsuri este de competența instanței de judecată. Ca o garanție suplimentară, alin. (7) al art. 23 prevede că încheierile instanței privind măsura arestării preventive sunt supuse căilor de atac prevăzute de lege.

Art. 23 alin. (9) și (10) din Constituție, republicată, prevede că punerea în libertate a celui arestat este obligatorie, dacă motivele măsurii de arestare au dispărut, persoanei arestate rezervându-i-se, pe de altă parte, chiar dreptul de a cere punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune. Acest ansamblu de garanții procesuale, expres prevăzute în Constituție, este de natură să asigure protejarea oricărei persoane față de orice arestare efectuată cu încălcarea legii.

De asemenea, din analiza textelor considerate ca fiind neconstituționale nu rezultă o încălcare a dispozițiilor art. 23 alin. (11) din Constituție, republicată, referitoare la prezumția de nevinovăție. Reglementând, printre cazurile în care poate fi luată măsura reținerii (art. 143 alin. 1 teza întâi) și a arestării preventive [art. 148 alin. 1 lit. i)], și pe acela în care există „indicii temeinice“, respectiv „date sau indicii suficiente“, legea nu-l consideră pe inculpat deja vinovat de săvârșirea infracțiunii — lucru ce nu este posibil de stabilit decât prin hotărârea judecătorească de condamnare rămasă definitivă —, ci prevede numai o condiție pentru luarea măsurii reținerii sau a arestării

preventive a inculpatului, esențialmente diferite de privarea de libertate în executarea unei pedepse definitiv aplicate.

Măsura reținerii, ca și aceea a arestării preventive, constituie o restrângere provizorie a libertății persoanei, permisă de Constituție, republicată, prin art. 53, în scopul buneii desfășurări a instrucției penale, iar condiția ca fapta să fie prevăzută de legea penală reprezintă tocmai o garanție împotriva luării arbitrare a acestor măsuri.

Raportând dispozițiile de lege criticate la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se constată, în mod contrar afirmațiilor autorului excepției, că aceste dispoziții legale transpun întocmai în dreptul intern prevederile art. 5 pct. 1 lit. c) din convenție, potrivit cărora o persoană poate fi lipsită de libertatea sa dacă a fost arestată sau reținută în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, sau când există motive verosimile de a bănuși că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a o împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cazul „*Brogan și alții*

contra *Regatului Unit*“, în 1988, a decis că nu s-au violat prevederile art. 5 pct. 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale atunci când arestarea persoanei respective s-a făcut în condițiile existenței unor *motive verosimile* de a bănuși că a săvârșit o infracțiune.

În legătură cu prevederile de lege criticate ca fiind neconstituționale, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 344 din 5 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 11 februarie 2003, constatând că „dispozițiile art. 143 și 148 din Codul de procedură penală, care reglementează condițiile reținerii și arestării preventive, nu încalcă prevederile constituționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor [...]“. Prin aceeași decizie s-a constatat, de asemenea, că „dispozițiile menționate sunt în concordanță cu prevederile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale“.

Cele statuate prin decizia amintită își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. 1 teza întâi și alin. 3, precum și ale art. 148 alin. 1 lit. i) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gregorian Bivolaru în Dosarul nr. 2.320/2004 al Curții de Apel București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU ÎNTREPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII ȘI COOPERAȚIE

ORDIN

privind implementarea Programului UNCTAD/EMPRETEC — România pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.240/2001 privind aprobarea Programului UNCTAD/EMPRETEC — România pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, ale anexei nr. 3/12/24 la Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 4 alin. (1) pct. 12 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 753/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie,

președintele Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă implementarea Programului UNCTAD/EMPRETEC — România pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, conform

addendumului nr. 2 la Documentul Proiectului nr. 641 din 21 decembrie 2001 EMPRETEC — România — faza III.

Art. 2. — Bugetul alocat, potrivit Legii bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, Programului

UNCTAD/EMPRETEC — România pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, în sumă de 4 miliarde lei, prin bugetul Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie — capitolul 6901 „Alte acțiuni economice”, titlul „Transferuri”, articolul 40.98, va fi virat în contul UNCTAD Geneva și va fi utilizat numai

pentru realizarea Programului UNCTAD/EMPRETEC — România.

Art. 3. — Presentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data publicării.

Președintele Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie,
Eugen Ovidiu Chirovici

București, 17 decembrie 2004.
Nr. 260.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
pentru aprobarea formularului „Dispoziție privind măsurile stabilite
de organele de inspecție fiscală”, cod 14.13.27.18

În temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 102 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și ale pct. 102.7 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, cod 14.13.27.18, prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — În baza art. 83 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, competența de a emite formularul „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală” revine organelor de inspecție fiscală care au efectuat inspecția fiscală.

Art. 3. — Formularul prevăzut la art. 1 se completează conform instrucțiunilor prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului prevăzut la art. 1

sunt stabilite în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Direcția generală de inspecție financiară fiscală, Direcția generală de gestiune a impozitelor și contribuțiilor, Direcția generală de colectare a creanțelor bugetare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția generală a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Presentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 28 decembrie 2004.
Nr. 1.939.

Agencia Națională de Administrare Fiscală
 Directia generala ⁽¹⁾ .....
 Activitatea de control fiscal

Nr. înregistrare.....
 Data ...../...../.....

DISPOZITIE
privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala

Date de identificare contribuabil

Denumire: _____ Cod identificare fiscala : _____
 Domiciliul fiscal : Localitatea _____ B-dul/str. _____ nr. _____
 bl. _____ sc. _____ et. _____ ap. _____ judet/sector _____

Date privind inspectia fiscala

Ca urmare a inspectiei fiscale desfasurate in perioada _____ de catre _____ din cadrul _____, s-a intocmit ⁽²⁾ _____ nr. _____ / _____.

In baza art.102, alin.9 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct.102.7 din Hotararea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr.92/2003, dispunem urmatoarele masuri:

1.1 MASURA ⁽³⁾: _____

1.2 TERMEN ⁽⁴⁾: _____

1.3 MOTIVELE DE FAPT ⁽⁵⁾: _____

1.4 TEMEIUL DE DREPT ⁽⁶⁾:

Act normativ: _____, articol : _____, paragraf : _____, punct: _____, litera: _____, alineat : _____

2.1 MASURA:

2.2 TERMEN

2.3 MOTIVELE DE FAPT:

2.4 TEMEIUL DE DREPT:

.....

Mentioni privind audierea contribuabilului: _____

In conformitate cu art. 174 si 176 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, inpotriva masurilor dispuse prin prezenta dispozitie se poate face contestatie, in termen de 30 zile de la comunicare, care se depune la organul fiscal emitent, sub sanctiunea decaderii.

Neducerea la indeplinire a masurile dispuse se sanctioneaza contraventional, potrivit art.189 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

APROBAT,	AVIZAT,	INTOCMIT,
Conducatorul activitatii de inspectie fiscala	Sef serviciu	Numele si prenumele
Funcția		Semnatura
Numele si prenumele	Numele si prenumele	Numele si prenumele
Semnatura si stampila	Semnatura	Semnatura

(1) Se va completa cu denumirea unitatii fiscale emitente

(2) Se va completa cu tipul actului intocmit de catre echipa de inspectie care a efectuat verificarea

(3) Se va completa masura dispusa de unitatea fiscala

(4) Se va completa cu termenul pentru ducerea la indeplinire a masurii dispuse

(5) Se va prezenta pe scurt fapta care a condus la necesitatea dispunerii masurilor

(6) Pentru fiecare fapta descrisa vor fi mentionate actele normative incalcate

Aprobat prin OMFP nr.1939/ 28.12.2004
 Cod 14.13.27.18

Format A4/t1

Instrucțiunile de completare a formularului „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, cod 14.13.27.18

1. Formularul „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală” reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.

2. Formularul se va completa ca urmare a finalizării unei inspecții fiscale generale sau parțiale cu „Raport de inspecție fiscală” sau cu „Proces-verbal”, în cazul în care organele de inspecție fiscală stabilesc măsuri în sarcina contribuabililor.

3. Formularul se întocmește de către organul de inspecție fiscală, se avizează de șeful de serviciu și se aprobă de directorul executiv adjunct coordonator al Activității de control fiscal.

4. Informațiile din conținutul formularului se vor completa după cum urmează:

a) Datele de identificare a contribuabilului vor cuprinde denumirea și domiciliul fiscal fără abrevieri, precum și codul de identificare fiscală;

b) Datele privind inspecția fiscală vor cuprinde perioada în care s-a desfășurat inspecția fiscală, persoanele care au efectuat inspecția și tipul actului întocmit (raport de inspecție fiscală și/sau proces-verbal);

c) Măsura: se va prezenta măsura dispusă în sarcina contribuabilului;

d) Termenul: se va scrie termenul pentru ducerea la îndeplinire a măsurii dispuse;

e) Motivele de fapt: se va prezenta detaliat modul în care contribuabilul a tratat din punct de vedere financiar-contabil sau fiscal o operațiune patrimonială, cu precizarea consecinței;

f) Temeiul de drept: se va prezenta detaliat încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului sau a altor elemente prevăzute de lege;

g) Mențiuni privind audierea contribuabilului: se vor înscrie dacă contribuabilul a fost informat despre măsurile dispuse, precum și punctul de vedere al acestuia.

5. Formularul se va întocmi în trei exemplare de către echipa de inspecție fiscală, avizată de șeful de serviciu și aprobată de conducătorul Activității de control fiscal.

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, cod 14.13.27.18

1. Denumire: Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală

2. Cod: 14.13.27.18

3. Format: A4/t1 (număr variabil de pagini)

4. Caracteristici de tipărire: se tipărește pe o singură față utilizându-se echipamente informatice pentru editare; poate avea număr variabil de pagini, în funcție de măsurile dispuse.

5. Se difuzează: gratuit.

6. Se utilizează: la dispunerea de măsuri în sarcina contribuabililor de către organul fiscal cu atribuții de

inspecție fiscală, pe baza Raportului de inspecție fiscală sau a Procesului-verbal.

7. Se întocmește: în 3 exemplare de organul fiscal cu atribuții de inspecție fiscală.

8. Circulă:

— un exemplar la contribuabil;

— un exemplar la organul fiscal care a efectuat inspecția fiscală;

— un exemplar la organul fiscal cu atribuții de gestiune a declarațiilor și a dosarului fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul are declarat domiciliul fiscal.

9. Se arhivează la: dosarul fiscal al contribuabilului.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

DECIZIE

pentru aprobarea Normelor metodologice privind exercitarea auditului public intern în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate

Având în vedere prevederile Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern, ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 38/2003 pentru aprobarea Normelor generale privind exercitarea activității de audit public intern, cu modificările ulterioare, precum și Adresa Ministerului Sănătății nr. 45.400 din 4 octombrie 2004 prin care sunt avizate Normele metodologice privind exercitarea auditului public intern în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate,

în temeiul art. 77 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 16 alin. (3) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Decizia președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind exercitarea auditului public intern în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate, cuprinse în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, precum și casele de

asigurări de sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 3. — Pe data prezentei decizii orice dispoziție contrară își încetează aplicabilitatea.

Art. 4. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Vasile Ciurchea

București, 6 octombrie 2004.
Nr. 512.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”